

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Cdo/198/2018
Identifikačné číslo spisu: 1411206179
Dátum vydania rozhodnutia: 29.01.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Bajánková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1411206179.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu J. B. S., bývajúceho v A., zastúpeného JUDr. Gabrielou Zelemovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Heydukova 16, proti žalovanému V. A. X., bývajúcej v A., zastúpenej JUDr. Lubomírom Hlbočanom, advokátom so sídlom Vajnorská 20, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 22C/206/2011, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. apríla 2018 sp. zn. 7Co/84/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcovi priznáva náhradu trov dovolacieho konania voči žalovanému v celom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava IV (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 19. januára 2018 č.k. 22C/206/2011-328 zastavil konanie o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam (výrok I.), zamietol návrhy žalovanej na prerušenie konania zo dňa 20.6.2011, 2.7.2012 a 22.3.2017 (výrok II.), žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti uznesenia (výroky III., IV.).

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 30. apríla 2018 sp. zn. 7Co/84/2018 na odvolanie žalobcu uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I., III., IV. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie tvrdiac, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu je nezákonné a nerešpektuje prekážku skôr začatého konania, ktorá predstavuje neodstrániteľnú prekážku, aby súd mohol v merite veci konať o podanej žalobe v konaní sp. zn. 22C/206/2011 vedenom na Okresnom súde Bratislava IV, v ktorom sa žalobca domáha určenia vlastníckeho práva vo vzťahu k nehnuteľnostiam nachádzajúcich sa v kat. úz. D. A., a to parc. č. XXXX, parc. č. XXXX, parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/X,

parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX zapísaných na LV č. XXXX pre kat. úz. D. A. tak, aby súd určil, že je ich výlučným vlastníkom v podiele 1/1 k celku a určil, že nehnuteľnosti k parc. č. XXXX, parc. č. XXXX, parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX, parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX zapísaných na LV č. XXXX pre kat. úz. D. A. sú vo výlučnom vlastníctve žalovaného v podiele 1/1 k celku s poukazom na konanie sp. zn. 19C/79/2001, ktorého predmetom sú rovnaké nehnuteľnosti ako v konaní sp. zn. 22C/206/2011. V konaní sp. zn. 19C/79/2001 sa žalovaný v postavení žalobcu domáha zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva ešte aj k ďalším nehnuteľnostiam (parc. XXXX/X, parc. XXXX/X, parc. XXXX/X, parc. č. XXXX/X). Žalovaný poukázal na skutočnosť, že v konaní o určenie vlastníckeho práva vedenom pod sp. zn. 22C/206/2011 pôvodní žalobcovia, v súčasnosti už len žalobca 2/ B. S., v žalobe uvádzajú tie isté skutkové tvrdenia, ktoré sú zhodné s ich obranou v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva vedeného pod sp. zn. 19C/79/2001. Žalovaný je názoru, že v predmetnej veci a v konaní sp. zn. 19C/79/2001 ide a/ o rovnaký predmet sporu, nakoľko oba spory sa týkajú rovnakých nehnuteľností a v oboch sporoch sa rieši existencia podielového spoluvlastníctva, ktorá je k predmetným nehnuteľnostiam vedená v katastri nehnuteľností; b/ ide o rovnaké skutkové okolnosti, od ktorých sa odvodzuje právo poukazujúc na kúpnu zmluvu zo dňa 14.3.1923, na základe ktorej vraj malo dôjsť k reálnemu rozdeleniu predmetných nehnuteľností; c/ ide o rovnakých účastníkov konania v dôsledku čoho je existuje prekážka litispendencie, ktorá je neodstrániteľnou vadou konania, a ktorá bráni v pokračovaní a vedení konania pod sp. zn. 22C/206/2011 o určenie vlastníckeho práva, ktoré bolo neskôr začaté na návrh žalobcov. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný navrhol, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zmenil tak, že rozhodnutie súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.

4. Žalobca navrhol dovolanie odmietnuť z dôvodu jeho neprípustnosti, nakoľko dovolanie smeruje proti zrušujúcemu rozhodnutiu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej a ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí s poukazom na § 420 CSP.

5. K vyjadreniu žalobcu žalovaný zopakoval svoje predchádzajúce vyjadrenia so žiadosťou o vecné prejednanie dovolania ako aj opätovne namietajúc prekážku litispendencie.

6. Žalobca vo svojom vyjadrení zotrval na svojich predchádzajúcich stanoviskách.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP). Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

8. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

9. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd zmätočnosti, ktoré sú vymenované v ustanoveniach § 420 písm. a/ až f/ CSP. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Pokiaľ je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo, a to bez ohľadu na závažnosť vady, ktorá je namietaná.

10. Žalovaný dovolaním, v ktorom použil dovolací dôvod podľa § 420 písm. d/ (v tej istej veci sa už prv

začalo konanie) napadol uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z uvedeného je zrejmé, že sa nejedná o rozhodnutie vo veci samej, ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V dôsledku zrušenia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolacím súdom a vrátenia veci na ďalšie konanie nie je vec právoplatne skončená a súd prvej inštancie znovu o nej koná a rozhoduje.

11. V súvislosti s podaným dovolaním smerujúcim proti zrušujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré bolo vrátené na ďalšie konanie, dovolací súd poukazuje na rozhodnutie č. R 19/2017 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 3/2017, ktorého právna veta znie: „Dovolanie proti uzneseniu, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, proti ktorým je dovolanie prípustné v zmysle ustanovenia § 420 Civilného sporového poriadku“.

12. Najvyšší súd vzhľadom na uvedené dovolanie žalovaného ako neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP bez skúmania, či v konaní došlo k dovolateľom namietanej procesnej nesprávnosti.

13. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.